

plan, som vi har haft en drøftelse af hernede. Det er bl.a. et spørgsmål – og det må også interessere hr. Kamal Qureshi – om køn og sundhed, hvorfor der er ulighed, for det er der. Det viser sig faktisk, når man forsker inden for medicinalindustrien, at så er det mænd, fordi kvinder har så mange hormoner, at det ikke giver nogen særlig holdbare resultater.

Så prøver vi at se på, hvad forskellen er inden for det område, og der er en lang række andre områder, også kvinders og mænds forskellige opfattelse af sunde fødevarer osv. Så er der køn og marginalisering, kvinder i ledelse og politik, osv. osv.

Så vil jeg sige til fru Sophie Hæstorp Andersen, at jeg mener ikke, det er en korrekt udlægning af teksten. Jeg har da ingen problemer med at sende ting til undersøgelse, som jeg i øvrigt ikke ser noget problem i, eller som jeg politisk ikke er enig i er et problem. Det ville da være meget interessant at få belyst en lang række ting fuldstændigt uafhængigt af politisk ståsted. Der er jo nogle åbenlyse politiske ligestillings spørgsmål, som kunne være interessante, men det kan jeg jo ikke overbevise fru Sophie Hæstorp Andersen om, fordi paraderne er fuldstændig oppe her i dag. Men det må fremtiden så vise.

Så vil jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og det er også lidt til fru Mette Frederiksen, at man mener åbenbart, at ligestilling er sådan noget fifty-fifty. Vi skal alle sammen have lige meget, altså vi skal jo nærmest have borgerløn, for så får vi alle sammen det samme. Vi skal alle sammen tage 50 procent af barselorloven. Hvis man vil passe sine børn derhjemme, er det ikke godt, før 50 procent af fædrene også gør det.

Sådan, må jeg sige, foregår det ikke inde i mit hoved. Jeg er fuldstændig overbevist om, at danske familier, danske kvinder og danske mænd godt selv kan træffe valg om, hvem der skal foretage sig hvad i en familie. Og der synes jeg simpelt hen, at det her er udtryk for en bedreviden i forhold til de familier, der nu har tænkt sig at benytte sig af barselorloven eller muligheden for at passe sine egne børn derhjemme. Men dem er man åbenbart i stand til at repræsentere fra de to partier.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren glemte at svare på mit spørgsmål, men jeg skal da gerne stille det igen.

Er det korrekt forstået, at man i forbindelse med regeringens barselorlovsforslag ændrede mændenes ret til barselorlov fra 4 uger til i dag kun at være 2 uger, at man har ændret mændenes ret til barselorlov til at være mindre, end den var førhen, og at man dermed har skabt en forringelse for mændene?

Så vil jeg gerne sige vedrørende det her med institution, at ministeren synes, at der er for meget institution over Videnscenteret. Altså undskyld mig, hvad er der mest institution over? Et videnscenter, et uafhængigt videnscenter, eller at man trækker noget ind i et ministerium, i statsadministrationen? Altså hvad lyder umiddelbart tungest? Selv synes jeg, det er statsadministrationen, og selv synes jeg måske, at det lyder tungest, at en minister, altså et politisk menneske, skal sidde og bestemme, hvad det er, de her ligestillingsfolk så skal arbejde med, sammenlignet med at man har et videnscenter, som er uafhængigt af politiske interesser og derfor kan agere bredt.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er jo den helt særlige borgerlige arrogance, der kommer til udtryk i dag i ministerens ord, når vores sådan set ret simple krav om, at mænd og kvinder skal have lige muligheder i år 2002 i Danmark, udlægges, som om mænd og kvinder skal have lige meget, og alt andet er ikke godt nok.

Det er en helt særlig form for borgerlig arrogance, når man ikke vil erkende, at der er op til 18 pct.s lønforskel på mænds og kvinders arbejde i Danmark. Mænd og kvinder med samme uddannelsesbaggrund, med samme kompetencer, mænd og kvinder, der udfører nøjagtig det samme stykke arbejde.

Det er udtryk for borgerlig arrogance, når den er værst, når man afskaffer – selvfølgelig med hjælp fra Dansk Folkeparti, det er klart – den særlige pensionsopsparing, som rammer 62 pct. af kvinderne og kun 40 pct. af mændene, en pensionsopsparing, som ville sikre, at en hjemmehjælper, der bliver valgt til Folketinget eksempelvis, skal betale flere penge til den hjemmehjælper, der stadig væk arbejder ude i kommunen, altså med andre ord en pensionsopsparing, der skal sørge for, at de, der tjener meget, skal give til dem, der tjener knap så meget.

Kl. 11.00

Det er afskaffet, og derfor kan jeg næsten ikke sige andet, end hvor det dog er ærgerligt, at vi